

هم نبر تو از رسول کویست	آسان زمین لطف است
عَدَدَمَا خَلَقْتَ مِن قَبْلِ أَنْ تَكُونَ السَّمَا	مُتِيَةً وَالْأَرْضَ مِنْ مَدْحِيَّةٍ وَالْجِبَالَ مَرْتَبِيَّةً
وَالْمِيُونَ مُنْفَخِرَةً وَالْأَنْهَارَ مُنْهَمِرَةً وَالشَّمْسَ	مُسْتَبْرَهَةً وَالْقَمَرَ مُهَيَّبَةً وَاللَّجْنَ مُسْتَدِيرَةً وَالنَّجْمَ
مُجِيرَةً وَالْأَشْجَارَ مُشْتَرَهَةً	
قدر خیر که از تو شده است	بیشتر از بنای هفت سما
بیشتر پیش از زمین که از تو	کوه کرد و بلند و لاله رود
چشمه چشم خورشید که تابید	بیز از بار بار و زنگ کردند
مهر خورشید نور ماه ضیا	هم منور بسیار که از بسما
گشته بار ز نماز اجار	هم نبر بخشید که از شجار
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَدَدَ دَعَايِكَ	وَصَلِّ عَلَى
مُحَمَّدٍ عَدَدَ دَعَايِكَ	وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَدَدَ
كَلِمَتِكَ	وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَدَدَ لِقَائِكَ
بِالْوَسْبَةِ حَسْبُكَ	بِحَسْبِ لِقَائِكَ حَسْبُكَ

باز رحمت بسید خفا	قدر آنچه بذات توست فا
بخشش رحمت ز بود و نباشا	بشمار کل فرستد نفا
با و بر و نصیب رحمت تو	بشمار جمع نعمت تو
وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَدَدَ فَضْلِكَ	وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
عَدَدَ دَعْوَاكَ	وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَدَدَ لِقَائِكَ
رحمت تو بخواید و بسما	بشمار لطف است با
از تو رحمت برود از تو	بشمار جمع خود کرم
رحمت برود از تو با	بشمار زمین هفت سما
وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَدَدَ أَرْضِكَ	وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
عَدَدَ مَا خَلَقْتَ فِي سَبْعِ سَمَوَاتِكَ	مِنَ الْجَنِّ وَالنَّاسِ وَغَيْرِهِمَا
وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَدَدَ مَا خَلَقْتَ فِي أَرْضِكَ	مِنَ الْجَنِّ وَالنَّاسِ وَغَيْرِهِمَا
رحمت تو بسید ابرار	بیشتر از زمین کوه کجار
بر حسیه صلوه از مفضل	کاخچه شد خلق از تو با جبار
در بهر آن که رحمت فلک	از نور او عباد هم با کجار

بنا کرد